

היוובל בין לאחר היוובל וחזרת להיות להם שדה אחזקה, שנאמר: "גאולת עולם תהיה ללוים".

גנרא:

תנו רבנן: מניין לocket שדה מאביו, "וחקרישה ואח"כ מת אביו", מניין שתהא לפניו מעכשו בשדה אחזקה? תלמיד ר' לוי אמר את שדה מקנתו אשר לא משודה אחזותו יקדים וגנו" דין שדה מקנה יש לה, ודורשים: שדה שאינה ראוייה בשעת הקדרש להיות שדה אחזקה יש לה דין שדה מקנה,

הקדש להיות שדה אחזקה לכשימות אביו, למד: שימושת אביו אין בה דין שדה מקנה, אלא שדה אחזקה.

שדה מקנה שהקדישה הlokach אינה⁽³⁹⁾ יוצאה לכהנים ביובל, שאין אדם⁽⁴⁰⁾ מקדיש⁽⁴¹⁾ דבר שאינו שלו לאחר היוובל, שהרי שדה זו לא הייתה שלו אלא עד היוובל, שביבול חזרת למוכרו לו, שהוא בעל האחזקה.

הכהנים והלוויים מקדישין שדה בערי הלוויים שקיבלו בארץ לעולפם, ונואלין הכהנים והלוויים שדה שעיריהם לעולם, בין לפני

חזרת ביובל לבעים. אך לא הזכיר רשותי' שגם כשפראה המקדש חזרת לבעים ביובל. ובair המשנה למלך שבאopen הזה פשוט, כיון שהיא ביד הקונה עצמו היא חזרת לבעים ואני יוצאת לכהנים, ולא הוצרך רשותי' להזכיר זאת.

40. ביאר התוספות يوم טוב שאף על פי שהזה פסוק מפורש, מכל מקום כוותבת על זה המשנה טעם שאין אדם מקדיש וכו' כי יש מכך נפקא מיננה.

כי בפסוק מדבר רק שכשפודת המקדש אינה יוצאת לכהנים ביובל, ואומרת המשנה שהטעם הוא ממשום שאין אדם מקדיש וכו', ומילא הוא הדין כשפראה אחר או שלא נפרטה כלל גם כן חזרת ביובל לבעים ואני יוצאת לכהנים.

41. הגראייז דיק מזה, שבעצם גם שדה מקנה היא בכלל הדין שיצאת הקרע ביובל לכהנים, ורק ממשום שאין אדם מקדיש דבר שאין שלו היא חזרת לבעים ביובל.
אמנם המנהת חינוך [שנה ט] כתוב, שהקונה

אחזקה ושדה מקנה, שדה אחזקה יוצאת לכהנים ושדה מקנה חזרת לבעים הראשוניים. ואם כן, מובנים דברי רבי יהודה ורבי שמואן, כיון שראוי היה להיות שדה אחזקה יש לה כבר בשעת הקדרש שם שדה אחזקה ובזה תלוי היציאה לכהנים ביובל.

39. כתבו התוספות, שמשמע בפשטות שדה מקנה שחוורת לבעים ביובל זה רק כשהנפטרה מהקדש, אבל כשהיא ביד הקדרש אינה חזרת לבעים ביובל.

ובביאור סבנת התוספות לחלק שמהקדש לא תחוור לבעים, כתב המשנה למלך [פ"ד מעריכין ה"כ"] שהזה ממשום שאין הקדרש יוצא כלל פדיין, וכਮבוואר בגמרה בפרק תשיעי לגביו הקדרש בן לוי שאין יוצא מהקדש מהטעם שאין הקדרש יוצא בלי פדיין. אך תמה המשנה למלך שכאן לא יועל הטעם הזה כנגד הסברא

שאין אדם מקדיש דבר שאין שלו. ושוב הביאו התוספות רשותי' בחומר פירש ששדה מקנה יוצאת ביובל גם מיד הקדרש וחזרת לבעים בחנים, ורשותי' שם בחומר הזכר שבין אם פדאה אחר בין אם היא ביד הגזבר